

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Oszályozás

9.439

Szerző:

Cím: *Éjféλι ravatal a Muzzeum elő-
csarnokában*

Forrás:

*Az Ujság**Bp.*
(Hely)1921. 10. 29
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23 sz.

Éjféλι ravatal a Muzzeum előcsarnokában.

A kettős barok-torony komor zengéssel üti az éjfelet. Fekete gyászba öltözött az ég, elhagyott az uteza, elszorul a szív és kísérteties visszhang felel az éji vándor lábakoppanására.

A muzeum antik oszlopcsarnoka olyan, mintha a görög sorstragédia rettentő aránu hósi szin-pada jelenne meg káprázó szemünk előtt az éjszaka-ban, mint babonás látomás. A korinthusi oszlopok sudár testére felkuszott a fekete ruha, a falak bakacsinba öltöztek, mint az őszi éjszaka és kemény kopogás jelenti, hogy ácsolnak valamit. Az oszlopok alján gyászpadot ácsolnak ifjú magyaroknak, a kik egymás véret ontották. Az ősitestvérharcz, az ősi átok szentségtelen nevében!

Fáklyák rőt fénye támoilyog a fekete szinpadon, sötét árnyékok suhannak az oszlopok alatt, kandeláberek hideg, ezüstös csillogása vibrál a lángok bizonytalan derengésében és a pogány oszlopok gigantikus karjai között szelíden, de méltóságosan, könnyezve és vigasztalóan magasodik föl a fekete bársonyon egy fehér kereszt.

Éjfél. Magános léptek ütemes koppanása az uteza kövén. Felhők nehéz járása az égen, nagy

nagy feketeség. Vérszínű lángok. A gyász bársonyos mélységéből vonulnak, vonulnak elének titokzatosan, félelmetesen, végtelen processzióval. Kip, kop, kip, kop. Ácsolnak valamit. Fekete ravatalt, holnapra virradóra. Szegény, szegény magyaroknak, a kik egymás kezéből vették a korai halált. És a kik békén nyugosznak most már a halál nagy testvériségében! A kiengesztelésben, a vigasztalásban, az örök éjszakában, a hol a gyászpadon a magyarok egymással, — mi, egy-egy halál nagy testvériségében! A kiengesztelésben, a vigasztalásban, az örök éjszakában, a hol a gyászpadon a magyarok egymással, — mi, egy-egy halál nagy testvériségében!

Szombaton délelőtt féltíz óraker a Muzzeumkertből kísérik utolsó utjukra a budacérsi harczokban vasárnap és hétfőn elesett katonákat. A temetési menetet egy szakasz díszbe öltözött lovasrendőr nyitja meg, utánuk Nagy Dezső ezredes, a kivezényelt csapatok parancsnoka halad tisztikarával. A katonazenét egy huszárszázad előzi meg. A zene után egy fél zászlóalj gyalogos megy, majd a koszorukocsik, keresztvivők, papság, rendjelvivők következnek. A halottaskocsik után a gyászoló közönség halad, mögöttük pedig a másik fél zászlóalj, egy felüteg-tüzérség. A menetet a sorfalat álló egyetemi hallgatók zárják be. A gyászmenet a Muzzeum-köruton, Rákóczi-uton megy a köztemető felé. A keleti pályaudvarnál a gyalogzászlóalj kiválik a menetből és disztüzet ad. Két halottat hozzátartozóik vidékre szállítanak és ott temetetik el. A katonaság ezután a lovasság kivételével, elvonul. A temetést Thom alezredes rendez.

fővárosi hazinyomda 1920